

PRATARMĖ

Aštuntame šio leidinio tome aptariamos aktualios ugdymo problemos, išskylančios XX ir XXI amžių sandūroje. Pirmajame skyriuje atskleidžiama Lietuvos švietimo reformos būklė ir bendrojo lavinimo mokyklos kaitos tendencijos. Svarbiausias informacijos šaltinis – pedagoginės bendruomenės narių požiūris į švietimo reformos raidą ir mokyklos modernizavimą, ekologinę mokyklos būklę ir nelankymą. Šalia to apibūdinami ir darbinio mokymo pokyčiai, iškeliami mokinių savivaldos ir visuomenės švietimo ir nacionalinio saugumo sąrangos idėja.

Antrame skyriuje apibrėžiami kai kurie ryškesni šiuolaikinių ugdymo tyrimų aspektai. Čia pateikiama mokslinių straipsnių, nagrinėjančių dabartinių moksleivių santykius su pasauliu: su aplinka, savimi, veikla, vertybėmis ir kt. Be to, šiame skyriuje rašoma ir apie moksleivių mąs-

tymo ypatumus ir jų ugdymo modelius, apie tarptautinius paauglių pilietiškumo tyrimus, apie matematikos žinių testavimą. Kartu iškeliami mokytojo veiklumo problema, atskleidžiama mokytojo ir mokinių bendravimo svarba per tikybos pamokas, penitencinių įstaigų darbuotojų sąveikos raidos specifika. Šalia to pateikiami ir kai kurie ikimokyklinio ugdymo kaitos aspektai Europos Bendrijos ir pokomunistinėse šalyse.

Trečias skyrius aprėpia aktualius profesinės ir aukštosios mokyklos klausimus: nuolatinio mokymosi, teorijos ir praktikos suderinimo, pedagogų iš pašaukimo ir socialinių darbuotojų rengimo, profesinio rengimo modeliavimo ir profesinio apsisprendimo. Svarstomos dvasinio krikščioniškojo ir tautinio ugdymo(si) prielaidos aukštojoje ir aukštesniojoje mokykloje.

Vanda Aramavičiūtė